

אחריות שמביאה להשראת השכינה

“ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'... ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד ה' אל כל העם”.

פסוקים אלו מתארים את הפעם הראשונה שאהרון הכהן ובניו מתחילים לעבוד במשכן. רש"י מתאר את ההתרחשות המרגשת הזו כך: “כיון שראה אהרן שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל היה מצטער ואמר יודע אני שכופים הקדוש ברוך הוא עלי ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל... מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה לישראל”.

‘ויצאו ויברכו את העם’ – ‘אמרו ויהי נעם ה' אלהינו עלינו, יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, לפי שכל ז' ימי המלוואים שהעמידו... ופרקו בכל יום לא שרתה בו שכינה והיו ישראל נכלמים ואומרים למשה... כל הטרח שטרחנו שתשרה שכינה בינינו ונדע שנתכפר לנו עון העגל לכה אמר להם... אהרן אחי כדאי וחשוב ממני שעל ידי קרבנותיו ועבודתו תשרה שכינה בכם ותדעו שהמקום בחר בו”.

רש"י מלמד אותנו שישראל פעלו בבניין המשכן לתיקון חטא העגל שגרם להסתלקות השכינה – ‘כל הטרח שטרחנו שתשרה שכינה בינינו ונדע שנתכפר לנו עון העגל’. כשאין השראת שכינה תולים זאת ישראל בחטאם.

גם אהרן תולה את חוסר השראת השכינה בעצמו – ‘היה מצטער ואמר יודע אני... ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל’.

לקיחת האחריות וההכרה כי “אין הדבר תלוי אלא בו” נותנת יכולת להביט בזולת בעין טובה, לראות את מעלתו ואת השכינה שראויה לשרות בו, שהרי איני יכול לתקן אלא את עצמי. יסודה של השראת שכינה בישראל ולמותר לומר להשראת השלום בין איש לאשתו ולכל המשפחה.

הרב דידי גרשנזון

יועץ חינוכי,

מאמן אישי ומנחה הורים

“בוחרים במשפחה” – ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם